

EL DEMOCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRATICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldra los domingos

Semestre, 1'25 pts.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Fem avinent a tots nostres amics i correlligionaris i a tots els Comitès i demés entitats adherides a la Coalició, que és acordat presentar candidat per a les properes eleccions de diputats provincials en el districte de Vich-Granollers.

La campanya electoral començarà a l'ensems que es farà públic el nom del candidat i això serà un dels dies d'aquesta setmana.

Les eleccions de senadors

Explicarem en altre article i amb abundància de detalls, la forma, certament incompreensible, amb que la Lliga Regionalista va actuar en aquestes eleccions, sabent amb tota seguretat que de sobres les guanyaria. Nosaltres prengüem part en la lluita, modestament, sense amagar-nos de dir a tot-hom que era impossible guanyar, i afegint que creïem que nostra candidatura solament podria conquerir de 60 a 80 vots. Això, abans de les eleccions i durant les mateixes, vàrem repetir-ho diferents vegades a significades personalitats regionalistes. Algú dirà: I com és que tenint la seguretat de que no podien guanyar, anàren a la lluita? Molt clar; perquè, en política, és precis fer cada dia, si és possible, una afirmació; i no pot, no deu estar-se solament a les madures, s'ha d'estar també a les dures; i estem ara, en aquestes, com va estar-hi, a son començament, la Lliga Regionalista. Recordi's el què va passar en aquest districte quan les eleccions provincials en que va ésser elegit el senyor Barangé. Aquest i sos amics i al·liats varen copar, i en les properes eleccions ja varen treure dos llocs els de la Lliga. En política fora una despreciable comoditat, el que solament volgués lluitar-se per a guanyar. Hi ha voltes en que es guanya terreny, anc que es perdi la batalla. Nosaltres intervingüem en la lluita, com estem disposats a tornar-hi a intervenir, sempre que aquesta es plantegi enfront el caciquisme de la Lliga, o el que sigui.

Nostra humil intervenció fou a la llum del dia i completament d'acord amb el què ha sigut norma constant de la nostra actuació. En aquest punt concret, creïem que no hi ha dret a dubtar de nostra manera de pensar i, per lo tant, els còmics escarafalls de nostres adversaris ens fan l'efecte de que no van per ara, sino perquè creuen que a còpia de repetir la sort, un dia poden canviar-se les cartes. Deia Wal-

deck-Rousseau, que en política, per a guanyar, el primer que es necessita és tenir raó. Nosaltres ens permetem afegir-hi que, además de tenir raó, és precis tenir constància i fe, per a esperar que ens la donin. I esperem, i estem disposats a esperar molta estona, ja que nostres abnegats amics i al·liats, donant proves de que la espera no els desespera, cada dia es baten amb més braó, com prou i clarament ho mostren els resultats de les últimes eleccions generals.

Relacionat amb això, la premsa regionalista d'aquesta vila aporta en ses propagandes consideracions de caràcter personal que no ens creiem obligats a recollir, més que en el sentit de fer constar que tenim la consciència tranquila, no solsament per convicció i testimoni propis, si no també perquè les censures, un bon xic apassionades i amb certa teatralitat dels nostres adversaris, ens donen, are com sempre, la sensació de que havem complert amb el nostre deure davant dels amics del nostre districte, que són els únics autoritzats per a demanar-nos compes de nostra intervenció en tots els afers polítics a que ens condueixi la representació amb que tant immercudament forem honorats.

F. T i V.

RESURREXIT!

L'ex governador de Pamplona i ex diputat a Corts per aquest districte, en Bonaventura Maria Plaja, ha donat fe de vida, i en «La Veu del Vallès» del diumenge, dia 15 endressa una catilinària a uns suposats rectors d'aquest districte, als quals acusa d'haver fet de terminats treballs en favor de nostra candidatura en les passades eleccions.

L'antic Vallesà, s'ha deixat influir per les manies d'en Serra i Dachs, i, com ell, arreueu papes.

No vol convèncer's de que el districte de Granollers s'ha sentit major d'edat i rebutja

d'una manera contundent l'asquerós caciquisme que ells, la Lliga Regionalista, han importat en el districte de Granollers-Badalona.

Els ha ocorregut el mateix que en passades eleccions municipals vàrem presenciar en aquesta vila. A Granollers, la desmoralització administrativa havia arribat a son període més àlgid, i va ésser prou una intensa campanya exposant amb tota classe de detalls una gestió tant desastrosa com la seva, per a que en les primeres eleccions fossin foragitats de la Casa Comunal, retirant-los el poble la confiança que durant bon nombre d'anys venien usufructuant. El senyor Plaja, que ha viscut aquesta època, i que ha pogut observar que Granollers havia sigut imitat per la majoria de pobles del districte, que s'han rebel·lat, sortint d'una esclavitut que denigrava, no havia pas de sentir-se sorprès en veure el resultat de les eleccions del dia primer de juny.

Es el premi a una política de disbauxes i d'odis, rencúnies i venjances, que han tingut son pròleg prop de les caixes dels municipis, i l'epileg en el Jutjat d'Instrucció i Audiència provincial.

No s'avé, el gramòfon d'en Lligé, a que persones que per raó de l'hàbit que vesteixen i de la autoritat moral que els està confiada, VISQUIN allunyades de les baixes i grolleres maquinacions electorals; els voldria exercint un indigne cacicat en el poble, sino en les famílies; i millor encare en la consciència dels feligresos, a qui, per raó del sagrat ministeri, deuen dirigir, i que el senyor Plaja voldria portessin al remat de la Lliga Regionalista.

Per a treure el marcat sabor oportunista, característic de la Lliga, ens parla d'arrelades conviccions, de catolicisme mai desmentit i de religiositat sens màcula; i nosaltres, que no gaudim amb la ridícula ostentació de que vol fer gala el senyor Plaja, però que tenim la tranquil·litat del deure complert, recordem que han sigut ells, els catòlics, els religiosos, qui han mimvat la caixa de la Lliga per a fer surar una candidatura republicana radical, amb el sol fi de satisfacer baixes passions, i sense altre objecte que privar de la representació parlamentària a qui ha vingut desenrotllant les seves energies en benefici dels interessos de Catalunya, i que en certes ocasions ha tingut d'oposar-se, per qüestions d'ètica, als particulars dels quatre marmanyers de la política catalana, que amb falsa bonhomia, volen presentar-se davant del poble com a supremes redemptors seus.

B. C.

Este número de EL DEMOCRATA ha sido sometido a la previa censura militar.